

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Θεμιστοκλέους 27, Αθήνα 106 77
ΤΕΥΧΟΣ 64 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 • 0.01 €

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΣ 61
Αρ. Αδείας
76
ΚΩΔ.: 2885

■ ΕΚΟΥΑΔΟΡ

Το αποτυχημένο πραξικόπημα
προειδοποιεί

■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Συνεχίζεται το κυνήγι
μαγισσών

■ ΣΟΥΔΑΝ

Σχετικά με το δημοψήφισμα

■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Αποστολή της ΕΕΔΔΑ

**ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)**

Αριθμός Τεύχους 64
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010
Τιμή 0.01 €

Εκδότης
Σωκράτης Λομβάρδος

Υπεύθυνη Ύληs
Ντέππυ Κουλούρη

Συντακτική Επιτροπή
Ντέππυ Κουλούρη
Σωκράτης Λομβάρδος
Μπάμπης Μελησιός
Χάρης Χαλβατζόγλου

Γραφεία
Θεμιστοκλέους 27
Αθήνα 106 77
Τηλ.: 210 38.13.052
Fax: 210 38.31.603
E-mail: eedda@otenet.gr
www.eedda.gr

Σχεδιασμός & Παραγωγή Εντύπου

GOLEMA
graphic arts

Σόλωνος 120, 106 81 Αθήνα
Τηλ. 210 38.13.349-95, Fax: 210 38.13.395
e-mail: golema@otenet.gr

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Ενώ οι αντιφασίστες τιμούν την επέτειο της Αντιφασιστικής Νίκης και προ-
τοιμάζονται για την επερχόμενη θύελλα των αντιδραστικών μέτρων που
έρχονται, τη χώρα μας επισκέπτεται ο Α. Ράσμουσεν, Γενικός Γραμματέας
του ΝΑΤΟ.

Σκοπός της επίσκεψής του το ακόμα πιο στενό δέσιμο του ιμπεριαλιστικού
οργανισμού που εκπροσωπεί, με την Ελλάδα η οποία προορίζεται να μετατρα-
πεί, μαζί με τη Ρωσία και την Τουρκία, σε θεματοφύλακα για την εφαρμογή του
νέου στρατηγικού δόγματος δράσης του. Η συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνη-
σης στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, που έχει εξαπολύσει το ΝΑΤΟ στην πε-
ριοχή, για την οποία και δέχθηκε τις θερμές ευχαριστίες του Α. Ράσμουσεν, δεν
θα μπορούσε να μην εκτιμηθεί δεόντως από τους υπερηρόντους συμμάχους της.

Και ο έλληνας υπουργός Εξωτερικών (αυτός που τόληψε να βάλει στην ίδια
ζυγαριά τους άοπλους και αμυνόμενους για την πατρίδα τους Παλαιστίνιους με
τους πάνοπλους επιτιθέμενους Ισραηλινούς) εναπόθεσε τη λύση όλων των εξω-
τερικών προβλημάτων της χώρας μας στα χέρια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ,
δηλαδή αυτών που τα δημιούργησαν, τα συντηρούν και τα υποδου-
λίζουν για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα. Καιρός
να επαγρυπνούμε!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

■ ΕΚΟΥΑΔΟΡ	Το αποτυχημένο πραξικόπημα προειδοποιεί	3
■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ	Συνεχίζεται το κυνήγι μαγισσών	4
	Νεκρός ο κομαντάντε Χόρχε Μπρισένιο	5
■ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ	Έκθεση φωτογραφίας & εκδήλωση με θέμα: Τα πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών	6
	Η απάντηση στα προβλήματα των μεταναστών είναι η αλληλεγγύη και όχι η Frontex	7
■ ΕΕΔΔΑ	Η ΕΕΔΔΑ στο Φεστιβάλ της ΚΝΕ	9
	Ενισχύστε οικονομικά την ΕΕΔΔΑ	9
■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ	Αποστολή της ΕΕΔΔΑ στην Κολομβία	10
■ ΣΟΥΔΑΝ	Σχετικά με το δημοψήφισμα στο Νότιο Σουδάν	13
	Σουδάν. Ελεύθερο και δημοκρατικό	14
■ ΕΕΔΔΑ	Το Φεστιβάλ της ΠΟΔΝ στη Νότιο Αφρική	16
	Η ΕΕΔΔΑ στη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ	16
■ ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	«Η γυναίκα φωλιά»	17

ΤΟ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ

Μια ακόμα απόπειρα πραξικοπήματος εκδηλώθηκε τελευταία στη Λατινική Αμερική και απέτυχε, ύστερα από κινητοποίηση των λαϊκών δυνάμεων και του κυρίως όγκου του στρατού. Η απόπειρα ήταν το αποκορύφωμα των αποσταθεροποιητικών ενεργειών που εδώ και πολύ καιρό απεργάζονται ο ιμπεριαλισμός και η ντόπια ολιγαρχία στο Εκουαδόρ, σε βάρος του προέδρου του Ραφαέλ Κορέα.

Τα γεγονότα ξεκίνησαν στις 30 Σεπτεμβρίου με μια δυναμική διαδήλωση αστυνομικών που διαμαρτυρήθηκαν για την απόφαση της κυβέρνησης να περικοπούν μια σειρά προνόμια και επιδόματα που απολάμβαναν, σύμφωνα με νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή και προβλήθηκε τον περιορισμό των δημόσιων δαπανών. Και ξαφνικά, μια απλή διαμαρτυρία αστυνομικών με μισθολογικά αιτήματα μεταβλήθηκε σε οργανωμένη στάση κατά της κυβέρνησης, στην οποία συμμετείχαν και τμήματα του στρατού. Ο πρόεδρος Κορέα, που πήγε να διαπραγματευτεί μαζί τους, δέχτηκε επίθεση, τραυματίστηκε από δακρυγόνα και μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο της αστυνομίας όπου κρατήθηκε όμηρος για αρκετές ώρες.

Μόλις έγιναν γνωστά τα γεγονότα, κινητοποιήθηκαν λαϊκές δυνάμεις, συνδικάτα, μαζικές οργανώσεις και απλός κόσμος, που έσπευσαν στο χώρο κράτησής του και διαδήλωσαν μαχητικά την υποστήριξή τους στον Κορέα. Η αποφασιστική κινητοποίηση των λαϊκών δυνάμεων και η παρέμβαση του στρατού, που αρνήθηκε να συμμετάσχει στη στάση, οδήγησαν στην απελευθέρωση του Κορέα, αλλά και σε συμπλοκές με την αστυνομία και τα τμήματα του στρατού που του συμπαράσταναν, με αποτέλεσμα 8 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Τα γεγονότα συνεχίστηκαν και τις επόμενες ημέρες.

Οι κραυγές «κομμουνιστής» και «σκοτώστε τον πρόεδρο» που κυριάρχησαν δεν άφηναν και πολλές αμφιβολίες για τους στόχους τους και τους πρωταίτιους: Κυκλοφόρησαν φυλλάδια που καλούσαν τον κόσμο να ξεσηκωθεί κατά του Κορέα,

υπογεγραμμένα από την Αστυνομική Ένοπλη Ομάδα (GAP), μια φασιστική ομάδα που βαρύνεται με δολοφονίες, βασανισμούς και εξαφανίσεις πολιτών και με την οποία συνεργάζονται δεξιά κόμματα του Εκουαδόρ, αλλά και πολλὰ μέλη της αστυνομίας και του στρατού. Σημαντικό ρόλο στη στάση έπαιξε και ο πρώην ταγματάρχης και πρώην πρόεδρος της χώρας Λούισιο Γκουτιέρρες, και το κόμμα του Πατριωτική Εταιρία, που μέλη του χτύπησαν στις 25 Οκτώβρη το Γενικό Γραμματέα της Κομμουνιστικής Νεολαίας Εκουαδόρ, ο οποίος και πέθανε μερικές μέρες αργότερα. Μία βδομάδα πριν από την απόπειρα πραξικοπήματος, ο Λούισιο Γκουτιέρρες είχε πάρει μέρος στο Μαϊάμι σε διάσκεψη με τίτλο «Η ανατροπή των μοντέλων του σοσιαλισμού του 21ου αιώνα», που διοργάνωσε ο Κάρλος Μοντανέρ, γνωστός Κουβανός αντεπαναστάτης.

Φυσικά, όλα τα κόμματα της αντίδρασης στήριξαν την απόπειρα, αφού, άλλωστε, τα περισσότερα ήταν ανάμεσα σ' αυτούς που σε συνεργασία με την πρεσβεία των ΗΠΑ την είχαν προετοιμάσει. Όλα επιπλέον κάλεσαν τον κόσμο να βγει στους δρόμους και να αναγκάσουν τον Ραφαέλ Κορέα να παραιτηθεί.

Χαρακτηριστική, ωστόσο, είναι και η στάση που κράτησαν διάφορες μαζικές οργανώσεις, που στην Ευρώπη χαρακτηρίζονται «προοδευτικές»: Η Συνομοσπονδία Ιθαγενών Εθνотήτων Εκουαδόρ (CONAIE) κατάγγειλε τη βία, αλλά δε στήριξε τον Κορέα και δεν κάλεσε τον κόσμο να βγει στους δρόμους. Το κόμμα Πατσασκούτικ, που κι αυτό είναι κόμμα των ιθαγενών, διάσπαση της CONAIE, χειρόκροτησε τη στάση.

Όπως ήταν γνωστό από πριν, αλλά επιβεβαιώθηκε μετά την απόπειρα πραξικοπήματος και επίσημα από τον πρόεδρο Κορέα, η αστυνομία, τμήματα του στρατού και όλοι οι οργανισμοί που έχουν σχέση με τις μυστικές υπηρεσίες χρηματοδοτούνται εδώ και χρόνια από την πρεσβεία των ΗΠΑ στο Κίτο, κυρίως μέσω της περιβόητης μη κυβερνητικής οργάνωσης USAID, που εξαρτάται άμεσα από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Στο μεταξύ, έγιναν, όπως ήταν επόμενο, διάφορες αλληλαγές στην αστυνομία, τις μυστικές υπηρεσίες, ενώ οι άμεσα εμπλεκόμενοι υπεύθυνοι της αστυνομίας και των τμημάτων του στρατού συνελήφθησαν.

Η απόπειρα πραξικοπήματος απέτυχε χάρη στην έγκαιρη κινητοποίηση του λαού και αργότερα και του επίσημου στρατού, ωστόσο η κατάσταση στο Εκουαδόρ παραμένει κρίσιμη. Είναι η δεύτερη απόπειρα πραξικοπήματος κατά προοδευτικών κυβερνήσεων που αποτυχαίνει στη Λατινική Αμερική μετά τη Βενεζουέλα του 2002, ωστόσο δείχνει ξεκάθαρα για μια ακόμα φορά ότι ο ιμπεριαλισμός και οι ντόπιες ολιγαρχίες δεν είναι διατεθειμένοι να καταθέσουν τα όπλα και θα συνεχίσουν τις αποσταθεροποιητικές τους προσπάθειες. Μετά και το επιτυχημένο πραξικόπημα στην Ονδούρα κατά του Μανουέλ Σελάγια το 2009, όπου ο λαός εξακολούθει ακόμα να αντιστέκεται, είναι φανερό ότι είναι απόλυτη ανάγκη οι κυβερνήσεις αυτές να βαθύνουν τις διαδικασίες τους και να προχωρήσουν σε βαθιές αλλαγές, βασισμένες στην οργάνωση του λαού, γιατί διαφορετικά οι μέρες τους είναι μετρημένες. Και οι λαοί τόσο της Λατινικής Αμερικής όσο και ολόκληρου του κόσμου πρέπει να επαγρυπνούν! ■

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΜΑΓΙΣΣΩΝ

Συνεχίζεται με την ίδια ένταση, όπως και με την κυβέρνηση Ουρίμπε, το κυνήγι μαγισσών στην Κολομβία και σ' ολόκληρο τον κόσμο, που ξεκίνησε το Μάρτη του 2008 με το βομβαρδισμό του στρατοπέδου των Επαναστατικών Ένοπλων Δυνάμεων Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP), ύστερα από παραβίαση του εδάφους και του εναέριου χώρου του Εκουαδόρ από τις ένοπλες δυνάμεις της Κολομβίας.

Στην επίθεση εκείνη που σκοτώθηκε ανάμεσα στους άλλους και ο διοικητής Ραούλ Ρέγες, μέλος της Γραμματείας των FARC-EP και υπεύθυνος της Διεθνούς Επιτροπής, ενώ δεν έμεινε απολύτως τίποτα όρθιο από το στρατόπεδο, διασώθηκαν ως δια μαγείας οι δύο ηλεκτρονικοί υπολογιστές του διοικητή, και μάλιστα ανέπαφοι, μεταφέρθηκαν στην πρωτεύουσα της Κολομβίας Μπογοτά και από τότε ξεκίνησε ένα πρωτόφαντο κυνήγι μαγισσών, αρχικά στην Κολομβία, και στη συνέχεια επεκτάθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο, και γνωστά στελέχη κομμάτων και ακτι-

βιστές του κινήματος αλληλεγγύης κατηγορήθηκαν για σχέσεις με τις FARC-EP, και επομένως για συνεργασία με «τρομοκράτες».

Η πιο γνωστή περίπτωση στο εξωτερικό, η δίωξη της Ρεμέδιος Γκαρσία στην Ισπανία τον Ιούλη του 2008, ακόμα δεν έχει εκδικαστεί, αφού παρά τα μαγειρέματα δεν μπορεί να αποδειχτεί μέχρι σήμερα τίποτα το αξιόλογο και αξιόποιο. Οι δίωξεις εξαπλώθηκαν στη Δανία, την Ιταλία, το Μεξικό, την Αυστραλία, κ.α., και πιο πρόσφατα στη Χιλή.

Έτσι, από τη μια μεριά στην ίδια την Κολομβία κλήθηκαν να καταθέσουν στον Εισαγγελέα γνωστά στελέχη του ΚΚ Κολομβίας, όπως ο Κάρλος Λοσάνο, μέλος του ΠΓ της ΚΕ και υπεύθυνος της εφημερίδας VOZ, η Γκλόρια Ινές Ραμίρες, γεροισιαστής, μέλος του ΠΓ και συνδικαλιστικό στέλεχος, και πολλοί άλλοι, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει καταδικαστεί κάποιος, ενώ, από την άλλη, είχαμε πρόσφατα άλλη μια σοβαρή εξέλιξη: στις 27 Σεπτέμβρη, η κυβέρνηση του Χουάν Μανουέλ Σάντος αντικατέστησε τη γεροισιαστή του Φιλελεύθερου Κόμματος Πιεδάδ Κόρδοβα και της αφαίρεσε για 18 χρόνια όλα τα δημόσια αξιώματά της με την κατηγορία της συνεργασίας με τις FARC-EP. Η Πιεδάδ Κόρδοβα είχε αναλάβ-

βει τη διαμεσολάβηση ανάμεσα στην κυβέρνηση Ουρίμπε και το αντάρτικο κίνημα, με την υποστήριξη του προέδρου της Βενεζουέλας Ούγο Τσάβες, για την ανταλλαγή των αιχμαλώτων πολέμου.

Παράλληλα, η κυβέρνηση της Κολομβίας, σε συνεργασία με τη δεξιά κυβέρνηση της Χιλής, ξεκίνησαν τη δίωξη του μέλους του ΚΚ Χιλής, Μανουέλ Ολάτε Σέσπεδες, με την κατηγορία του «τρομοκράτη» και του «διαμεσολαβητή» μεταξύ

FARC-EP και των ιθαγενών Μαπούτσε που ζουν στη Χιλή, γνωστών για τους μακρόχρονους αγώνες τους για τη γη τους και τα δικαιώματά τους. Ο Μανουέλ Ολάτε βρίσκεται ακόμα στη φυλακή και απειλείται με έκδοση στην Κολομβία.

Η ΕΕΔΔΑ έστειλε στον πρόεδρο του Ανώτατου Δικαστηρίου της Χιλής επιστολή διαμαρτυρίας, με την οποία απαιτεί τη μη έκδοση του Μανουέλ Ολάτε και την άμεση απελευθέρωσή του ■

ΝΕΚΡΟΣ Ο ΚΟΜΑΝΤΑΝΤΕ ΧΟΡΧΕ ΜΠΡΙΣΕΝΙΟ

Στις 25 Σεπτέμβρη, το Γραφείο των Επαναστατικών Ένοπλων Δυνάμεων Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP) ανακοίνωσε το θάνατο σε μάχη του κομαντάντε Χόρχε Μπρισένιο, γνωστού και σαν «Μόνο Χοχό», μαζί με 9 ακόμα αντάρτες. Ο Χόρχε Μπρισένιο ήταν ιδρυτικό μέλος των FARC-EP, μέλος του Γραφείου του Κεντρικού Γενικού Επιτελείου και στρατιωτικός διοικητής του Ανατολικού Μπλοκ της οργάνωσης. Με το ίδιο ανακοινωθέν ενημερώνεται ο λαός της Κολομβίας ότι τη θέση του στο Γραφείο αναλαμβάνει ο κομαντάντε Παστόρ Αλάιπε και υπεύθυνος για το Ανατολικό Μπλοκ ο Μαουρίσιο Χαραμίγιο. Επίσης, προς τιμήν του το Ανατολικό Μπλοκ ονομάζεται πια «Μπλοκ Κομαντάντε Χόρχε Μπρισένιο».

Το ανακοινωθέν καταλήγει επιβεβαιώνοντας για μια ακόμα φορά την αποφασιστικότητα των FARC-EP να συνεχίσουν τον αγώνα τους και τις προσπάθειες για μια ειρηνική λύση μέσα από διαπραγματεύσεις: «Για μια ακόμα φορά, όπως δηλώσαμε πριν από 45 χρόνια, επαναλαμβάνουμε τη διάθεσή μας να αναζητήσουμε την πολιτική λύση της σύγκρουσης που να καταφέρει ν' ανοίξει δρόμους συνύπαρξης, επιτιθέμενοι και ξεπερνώντας τις αιτίες που τη γεννούν. Αλλά, είναι αυτονόητο ότι το να ξεκινήσει ένας διάλογος δεν μπορεί να εξαρτάται από μονόπλευρες απαιτήσεις και αμετακίνητες θέσεις, που όπως δείχνει η πρόσφατη ιστορία το μόνο που καταφέρνουν είναι να δυσκολεύουν την οποιαδήποτε προσπάθεια προσέγγισης. Καλούμε τους επαναστάτες μαχητές της χώρας να ενισχύσουν την πάλη και τις προσπάθειες για την επίτευξη των στόχων της ελευθερίας και των αλλαγών. Οι απειλησμένες και ψεύτικες εκκλήσεις της ολιγαρχίας να εγκαταλείψουμε τις

πεποιθήσεις μας, τις αποφάσεις μας και τα οράματά μας, αποσκοπούν μόνο να μεταφέρουν ένα μήνυμα απελπισίας στο λαό μας, που νιώθει στα λάβαρα της επαναστατικής αντάρτικης πάλης την πραγματική δυνατότητα μιας μελλοντικής αυγής σαν αποκορύφωμα των προσδοκιών του».

Η απώλεια του Χόρχε Μπρισένιο χρησιμοποιήθηκε ποικιλοτρόπως από τη νέα κυβέρνηση του Χουάν Μανουέλ Σάντος, πέρα από τις θριαμβολογίες περί διάλυσης των FARC-EP, περί «αρχής του τέλους», όπως δήλωσε ο ίδιος ο Σάντος στον Μπαράκ Ομπάμα κατά την επίσκεψή του στις ΗΠΑ, κλπ. Αρχικά ανακοινώθηκε ότι με το βομβαρδισμό του στρατοπέδου πιάστηκαν 20 κομμουνιστές, που σε λίγο μειώθηκαν σε 2, και 70 μνήμες USB, θυμίζοντας τα ευτράπελα που δημιουργήθηκαν με τον περιβόητο υπολογιστή του Ραούλ Ρέγες το Μάρτη του 2008, αλλά και τις αυθαίρετες διώξεις που ακολούθησαν στην ίδια την Κολομβία και στο εξωτερικό ■

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΕΔΔΑ:
Πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών
στην Ελλάδα και την Ευρώπη

ΑΡΤΕΜΙΣ ΣΚΟΥΛΙΚΑ ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

**Μετανάστες -νόμιμοι και «παράνομοι»-
και αυτοί κάτοικοι Πατρών;**

6 - 13 Οκτωβρίου 2010, 6.00-10.00μμ

Πολυχώρος Μάνος Λοΐζος (Μηχανική Καλλιέργεια), Θηβών 245, Νίκαια

Έκθεση φωτογραφίας & εκδήλωση με θέμα

Τα πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών

Πραγματοποιήθηκε μεταξύ 7 και 13 Οκτωβρίου στη Νίκαια, στον Πολυχώρο Μάνου Λοΐζου, η έκθεση μαυρόασπρης φωτογραφίας της Άρτεμις Σκούλικα με θέμα «Μετανάστες νόμιμοι και παράνομοι. Και αυτοί κάτοικοι Πατρών;», σε συνεργασία με την ΕΕΔΔΑ.

Παρουσιάστηκαν, μεταξύ άλλων, πρόχειροι καταυλισμοί μεταναστών στην πόλη της Πάτρας, η καθημερινή ζωή σε αυτούς τους καταυλισμούς, μέσα από ό,τι τη συνταράσσει και την ορίζει, και η προσπάθεια να επιτευχθεί ο μεγάλος σκοπός: να φύγουν με τελικό προορισμό κυρίως τη Γερμανία. Η καθημερινή ζωή των μεταναστών συνδιαλέγεται με αυτή άλλων κατοίκων, όπως των Τσιγγάνων, μέσα από στοιχεία που ορίζουν την προσωρινότητα της διαμονής

τους, όπως η διαρκής, φυσική επαφή με το δρόμο. Το φωτογραφικό υλικό καθώς και τα ποιητικά κείμενα που συνοδεύουν τις εικόνες είναι διαθέσιμα στο βιβλίο «Φιλό-ξενος πόλις» της Άρτεμις Σκούλικα (φωτογραφίες) και του Αντώνη Σκιαθά (κείμενα), εκδόσεις Γιάννης Σκ. Πικραμένος, Πάτρα, 2010.

Στο προλογικό σημείωμα του Νάσου Νασόπουλου παρουσιάζεται στον αναγνώστη ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το κύκλωμα της παράνομης μετακίνησης, το οποίο βρίσκεται σε απόλυτη συνεργασία ή ταύτιση με κυ-

κλώματα ναρκωτικών και πορνείας και τα στάδια της πορείας των μεταναστών. Η πορεία αυτή δεν αποκαλύπτεται στο βιβλίο. Βλέπουμε μόνο την επαφή από και προς το λιμάνι. Ο ανυποψίαστος αναγνώστης διαβάζοντας το εισαγωγικό σημείωμα στο τέλος μάλλον θα επανέλθει στις εικόνες της φωτογράφου για να τις δει απαλλοτριωμένος από την «υποχρέωση» να βρει αιτίες, ενώ τα ποινικά σχόλια με αναφορά στον Όμηρο και την ομορφιά θα αναχθούν από μάχη της γλώσσας, σε καλλιτεχνική δυναμική, ανεπηρέαστη και ανθρωπιστική.

Κατά το κλείσιμο της έκθεσης παρουσιάστηκαν ιστορικές αφίσες από τη δράση της ΕΕΔΔΑ από την ίδρυσή της το 1981 κι έγιναν ομιλίες και συζητήσεις με θέματα:

- **Πολιτικά δικαιώματα και ένταξη των μεταναστών** από την πρόεδρο της ΕΕΔΔΑ, Μάρη Λαυρεντιάδου,
- **Κριτική του νόμου για την ιθαγένεια των μεταναστών και τη συμμετοχή τους στις δημοτικές εκλογές**, από τη Λίνα Κροκίδη, μέλος της Γραμματείας της οργάνωσης Δημοκρατική Συσπείρωση για τις Λαϊκές Ελευθερίες και την Αλληλεγγύη.

Οι ερωτήσεις που ακολούθησαν είχαν σχέση με πρακτικά ζητήματα, όπως: Η παροχή υπηρεσιών σε μετανάστες χωρίς έγγραφα που έχει ποινικοποιηθεί σε επίπεδο δημοσίων υπηρεσιών. Η σαφής πρακτική που πρέπει να ακολουθηθεί για ενημέρωση των υπαλλήλων. Ο τρόπος αντιμετώπισης των μεταναστών στην αγορά εργασίας και η σταδιακή ένταξή τους (οπωσδήποτε με απόκτηση κοινωνικής ασφάλισης). Η σημασία της συνδικαλιστικής δράσης και η ανάγκη δράσης σε επίπεδο ταξικής πάλης. Η ανάπτυξη δεσμών αλληλεγγύης με την υπόλοιπη και διαρκώς διογκούμενη εργατική τάξη. Η παροχή ιατροφαρμακευτικής φροντίδας, όχι μέσω άτυπης περίθαλψης αλλά μέσω του δημόσιου συστήματος υγείας. Χαρακτηριστικά αναφέρθηκαν οι απάνθρωπες ουρές στα «έκτακτα», που είναι η μόνη δυνατότητα που παρέχεται ακόμη και στις περιπτώσεις εγκυμοσύνης!, χωρίς να υποτιμάται η προσφορά οργανώσεων και να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι οι πρόσφυγες έχουν ήδη, πριν καλά-καλά φτάσουν στην Ελλάδα ή αλλού, καταπονηθεί και εκτεθεί σε απάνθρωπες συνθήκες. Ο νόμος για τις

δημοτικές εκλογές και ο μικρός αριθμός που εγγράφηκε στους εκλογικούς καταλόγους, αφού ο ίδιος ο κρατικός μηχανισμός καθυστέρησε να εκδώσει και αποστείλει τα αντίγραφα των ποινικών μητρώων, κ.ά.

Ειδική αναφορά έγινε στο τι ακριβώς μπορεί να σημαίνει ως προσπατούμενο το ποινικό μητρώο, όταν η πλειοψηφία των μεταναστών έχει προσαχθεί σε αστυνομικά τμήματα για «παραβάσεις» που ο μέσος όρος των Ελλήνων θα θεωρούσε φυσιολογικές. Οι διαδικασίες απόκτησης ιθαγένειας και η έννοια της «ένταξης» ως ενσωμάτωσης τόσο στην Ελλάδα όσο και μια σειρά άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Καταληκτικά, συζητήθηκε πως οργανώσεις όπως η ΕΕΔΔΑ και η Δημοκρατική Συσπείρωση για τις Λαϊκές Ελευθερίες και την Αλληλεγγύη χρειάζεται να διευρύνουν την καμπάνια ενημέρωσης και να ανοίξει ένας διάλογος για το ρόλο του σοσιαλισμού στην ειρήνη και την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Από εκεί θα προκύψει και η πρακτική για την καθημερινή και μεσοπρόθεσμη δράση ■

Νικόλ Αθανασοπούλου

Η απάντηση στα προβλήματα των μεταναστών είναι η αλληλεγγύη και ΟΧΙ η FRONTEX

σα ηλεκτροφόρα τείχη κι αν υψωθούν στα σύνορα όλων των χωρών, οι άνθρωποι θα βρίσκουν τρόπο να τα διαβαίνουν στην αναζήτησή τους για ένα καλύτερο αύριο γι' αυτούς και τις οικογένειές τους. Ένα αύριο που δεν τους το προσφέρει η δική τους πατρίδα.

Αποδιωγμένοι από τις εστίες τους, κυνηγημένοι από ιμπεριαλιστικούς πολέμους, υπανάπτυξη, πείνα, εξαθλίωση, δικτατορικά καθεστώτα, φυλετικές και θρησκευτικές συγκρούσεις, όλα αποτέλεσμά της πολιτικής που εφαρμόζουν οι μεγάλες ή και μικρότερες καπιταλιστικές χώρες και της δίψας τους για μεγαλύτερη εκμετάλλευση και πε-

>>>

ρισσότερα κέρδη, ψάχνουν να βρουν καταφύγιο σε άλλες χώρες, ασφαλέστερες για την προσωπική τους ελευθερία, ακόμα και για την ίδια τους τη ζωή.

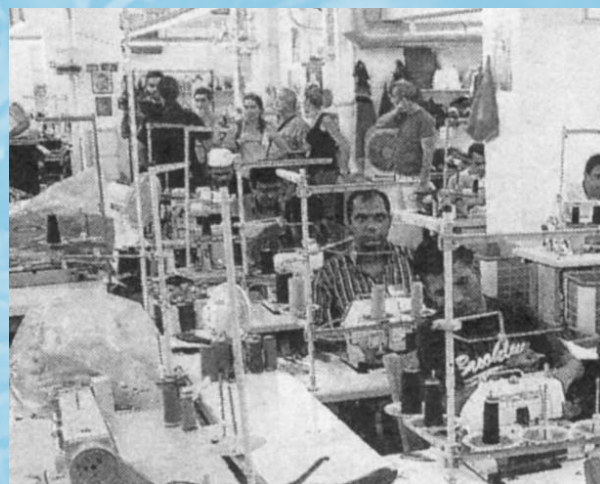
Κάτω από τέτοιες συνθήκες ήρθαν 60 Ιρανοί και Αφγανοί στην Ελλάδα ζητώντας το αυτονόητο: πολιτικό άσυλο. Δεν τους δόθηκε ποτέ. Η επιστροφή στις πατρίδες τους σημαίνει φυλακή στην καλύτερη περίπτωση, θάνατο στη χειρότερη.

Στην προσπάθειά τους να πείσουν τους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς της χώρας, κατασκήνωσαν στο προαύλιο του Πανεπιστημίου της Αθήνας μοιράζοντας στους περαστικούς ανακοινώσεις ενημέρωσης και αποζητώντας συμπαράσταση. Ούτε αυτό έφερε κανένα αποτέλεσμα. Έσχατη λύση, η απεργία πείνας. Άντρες, γυναίκες και 15χρονοι έφηβοι έφτασαν στο σημείο απόγνωσης να ράψουν το στόμα τους για να μην δέχονται τροφή. Άραγε θα τους ακούσει κανείς τώρα από όλους εκείνους που έχουν στείλει «ειρηνευτικά» σώματα στο Αφγανιστάν και σιγοντάρουν τις απειλές των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ ενάντια στο Ιράν; Μένει να το δούμε.

Ός τότε όμως θα μένουμε απathείς απέναντι σε τέτοιες καταστάσεις; Θα συνεχίζουμε να διατεινόμεσθε ότι η Ελλάδα «δεν χωρά άλλους μετανάστες»; Θα επιμένουμε να ρίχνουμε στις πηλότες αυτών των δυστυχισμένων υπέρξεων όλα τα βάρη της δικής μας ευθύνης, που αρνούμαστε να δούμε; Θα δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα την ύπαρξη και δράση της FRONTEX που δρα τόσο στα σύνορα όσο και μέσα στις πό-

λεις κατατρομοκρατώντας ακόμα και Έλληνες που τους μοιάζουν για μετανάστες ή πρόσφυγες; Θα κλείνουμε τα μάτια στον εγκλωβισμό στη χώρα μας όλων εκείνων που την επιλέγουν όχι σαν τόπο διαμονής αλλά σαν πέρασμα προς άλλους προορισμούς; Θα κλείνουμε τα αυτιά στη βουβή τους απόγνωση; Εμείς λέμε όχι.

Οι μετανάστες και πρόσφυγες είναι βέβαιο ότι το τελευταίο που χρειάζονται είναι η έχθρα, η μισαλλοδοξία, η ξενοφοβία, ο ρατσισμός. Είναι περισσότερο και από βέβαιο ότι χρειάζονται τη δική μας συμπαράσταση και αλληλεγγύη στον αγώνα τους για μια ζωή με δικαιώματα, χωρίς εξαθλίωση και εκμετάλλευση. Ας μην αφήσουμε κανένα να τους το στερήσει αυτό ■

Η ΕΕΔΔΑ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΚΝΕ

Για μια ακόμα χρονιά, η ΕΕΔΔΑ συμμετείχε στο Φεστιβάλ της ΚΝΕ, που φέτος πραγματοποιήθηκε στον πανέμορφο χώρο του Πάρκου Τρίτση, στον Ίλιον.

Μέσα σε τρεις μέρες πέρασαν από το περίπτερο της οργάνωσης εκατοντάδες μέλη, φίλοι αλλά και περαστικοί που με ενδιαφέρον στάθηκαν να επεξεργαστούν φωτογραφικό

υλικό και αφίσες, να πάρουν την ανακοίνωση για τα 30 χρόνια δράσης της, να ενημερωθούν για τη δράση αυτή, να αγοράσουν το περιοδικό καθώς και μικροδωράκια από διάφορες χώρες της γης, όπου η ΕΕΔΔΑ δρα στο πλευρό των αγωνιζόμενων λαών τους.

Η υπόσχεση που δόθηκε ήταν ότι θα γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια

ώστε, στην επόμενη συνάντηση, η ΕΕΔΔΑ να είναι πιο δυνατή, πιο μαζική, πιο αποφασιστική στην πάλη της ενάντια στον ιμπεριαλισμό, για την υποστήριξη των ανθρωπινων δικαιωμάτων όλων των λαών. Γι' αυτό, όμως, χρειάζεται την αμέριστη στήριξη όλων, για να μπορέσει να συνεχίσει και να εντείνει αυτό της τον αγώνα ■

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΕΕΔΔΑ

Περιορίσαμε τις ανάγκες μας όσο γινόταν περισσότερο αλλά και πάλι τα οικονομικά μας δεν επαρκούν για να τις καλύψουμε. Γι' αυτό το λόγο τυπώσαμε και διακινούμε κουπόνια των 5 και 10 ευρώ.

Για όσους ενδιαφέρεστε, θα τα βρείτε στα γραφεία μας, Θεμιστοκλέους 27. Μπορείτε, όμως, να τα ζητήσετε και από τα μέλη μας με κάθε ευκαιρία που θα τα συναντήσετε.

Η ΕΕΔΔΑ στηρίζετε σ' εσάς για να συνεχίσει τη λειτουργία της. Μην την ξεχνάτε! Ενισχύστε την και οικονομικά.

Αριθμός λογαριασμού: Εθνική τράπεζα 116/296001-04.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΕΔΔΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

της Άνγκε Ιωαννάτου

Όσο δυσκολότερες οι συνθήκες σε μια χώρα, τόσο μεγαλύτερη η ανάγκη για αλληλεγγύη. Το ότι αυτό δεν είναι απλώς μια στερεότυπη κουβέντα φάνηκε καθαρά στα μέλη της αποστολής που έστειλε η ΕΕΔΔΑ και φέτος το καλοκαίρι στην Κολομβία.

200 χρόνια τι;

Το έχουμε ξαναπεί: όταν είσαι επί τόπου τα προβλήματα μιας χώρας γίνονται πιο σαφή. Διεισδύουν πιο αποτελεσματικά στη συνείδηση παρά από μια απόσταση. Βασικός συνεργάτης της ΕΕΔΔΑ στην Κολομβία είναι η ANDAS, ο Εθνικός Σύνδεσμος Αλληλεγγύας Βοήθειας, που οργάνωσε για τα μέλη της αποστολής μια σειρά από ενδιαφέρουσες συναντήσεις με οργανώσεις και κινήματα που παλεύουν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ειρήνη, τους πολιτικούς κρατούμενους, τα εργασιακά δικαιώματα κάτω από επικίνδυνες συνθήκες, μια και οι δολοφονίες και οι εξαφανίσεις συνδικαλιστών και αγωνιστών για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι συχνές και ακόμα και μαζικές, όπως αποδείχθηκε πρόσφατα με την ανακάλυψη ενός ομαδικού τάφου 2.500 στόμων στην πολιτεία Μέτα.

Η ιστορία της Κολομβίας είναι αρκετά περίπλοκη και διαποτισμένη με τους γνωστούς αγώνες ενάντια πρώτα στην ισπανική αποικιοκρατία και μετά από την «ανεξαρτητοποίησή» της το 1810 ενάντια στους διάφορους ξένους επεμβατές, Αμερικάνους και Ευρωπαίους. Ο ιστορικός απελευθερωτής (Libertador) είναι κι εδώ ο γεννημένος στη Βενεζουέλα Σιμόν Μπολίβαρ (1783-1830), μεγάλο σύμβολο λατινοαμερικανικής ελευθερίας, ηρωισμού και αξιοπρέπειας.

Και αυτό το ταξίδι αποτέλεσε για τα μέλη της αποστολής μια βαθύτερη γνωριμία με μια χώρα, που έχει αποκαλεστεί από μερικούς το «Ισραήλ της Νότιας Αμερικής», επειδή είναι στην ήπειρο αυτή σχεδόν το μόνο –κι αν όχι το μόνο, τότε τουλάχιστον το πιο σημαντικό– χέρι, που απόμεινε στις ΗΠΑ με αρκετές αμερικανικές βάσεις. Εφαθτήριο προς χώρες με πιο προοδευτικές κυβερνήσεις, όπως η Βενεζουέλα και το Εκουαδόρ και με ένα αντάρτικο κίνημα για σχεδόν 50 χρόνια στα σπλάχνα της.

Ο πόλεμος ενάντια στο εμπόριο ναρκωτικών δίνεται και στην Κολομβία σαν πρόφαση της κρατικής τρομοκρατίας κατά του λαού, καθώς και της επιθετικότητας ενάντια σε γειτονικά κράτη, που υποτίθεται ότι στεγάζουν ή υποθάλλουν αντάρτες. Και φυσικά, η παρουσία των Ένοπλων Επαναστατικών Δυνάμεων της Κολομβίας- Στρατός του Λαού (FARC-EP), εδώ και σχεδόν 50 χρόνια δίνει αφορμή στην κυβέρνηση της χώρας να «προστατεύει» τον πληθυσμό απ' αυτούς τους «τρομοκράτες», γεμίζοντας ασφυκτικά τη χώρα με στρατιωτικές και παραστρατιωτικές δυνάμεις.

Τις μέρες που ήμασταν εκεί ετοιμαζόταν η Κολομβία για τον εορτασμό των 200 χρόνων από την Ανεξαρτησία. Εδώ, όμως, φάνηκαν οι δύο Κολομβίες. Ενώ ο επίσημος εορτασμός παρουσίαζε μια Κολομβία εδώ και 200 χρόνια ανεξάρτητη με έναν Σιμόν Μπολίβαρ σαν έναν από τους συντελεστές της απελευθέρωσης (στην έκθεση για τη ζωή του στο Εθνικό Μουσείο στην πρωτεύουσα Μπογοτά γινόταν πιο πολύ λόγος για το πώς από τη φυσιολογία μπορείς να καταλάβεις το γεννημένο ήρωα!), η άλλη Κολομβία –αυτή των προοδευτικών κινημάτων και του Κομμουνιστικού Κόμματος- άδραξε την ευκαιρία να προβάλει τη θέση, ότι πρέπει να ενταθεί η πάλη για μια πραγματικά απελευθερωμένη Κολομβία, απελευθερωμένη από

τον ντόπιο και σύγχρονο ξένο δυνάστη, τη «Δεύτερη Ανεξαρτησία». Αυτή η άποψη αντιστοιχεί πιο πολύ στο όραμα του ίδιου του Μπολίβαρ, αυτού του «Τζορτζ Ουάσινγκτον της Νότιας Αμερικής», όπως έχει αποκαλεστεί- ο οποίος πέθανε απογοητευμένος. Μόλις είχε παραιτηθεί από την προεδρία της νεοσύστατης Δημοκρατίας της Κολομβίας (που περιλάμβανε τα εδάφη που είναι σήμερα το Εκουαδόρ, ο Παναμάς, η Βενεζουέλα και η Κολομβία), η χώρα σύντομα επέστρεψε σε μια ταξική δομή με τους κατοίκους ισπανικής και πορτογαλικής καταγωγής να έχουν τον πλούτο και την εξουσία.

Στις 19, 20 και 21 Ιουλίου, λοιπόν, πραγματοποιήθηκε η Πατριωτική Πορεία για την Ανεξαρτησία, που ακολούθησε για

τρεις μέρες τη διαδρομή του Σιμόν Μπολίβαρ στην πολιτεία Μπογιακά, όπου είχαν γίνει και οι τελευταίες αποφασιστικές μάχες με τους Ισπανούς. Στην πολιτεία αυτή υπάρχει ένα εντυπωσιακό μνημείο για τον έφιππο λαϊκό στρατό του Μπολίβαρ, δηλαδή χωρικοί που δεν είχαν καν ρούχα και όπλα και πήγαν με ό,τι είχαν και δεν είχαν παλεύοντας στο πλευρό του Απελευθερωτή νικώντας τους Ισπανούς. Κοινωνικές, φοιτητικές, λαϊκές, συνδικαλιστικές οργανώσεις, χωρικοί, ιθαγενείς, Αφροκολομβιανοί, γυναίκες, εργαζόμενοι, περιπλανώμενοι πωλητές κλήθηκαν να συμμετάσχουν στην πατριωτική αυτή πορεία ξεκινώντας από πολλά μέρη της χώρας και καταλήγοντας στην πρωτεύουσα. Η Μπολιβαριανή Πατριωτική Ένωση τους κάλεσε όλους «στα πλαίσια της βορειοαμερικανικής στρατιωτικής εισβολής στο κολομβιανό έδαφος, των απάτριδων αποικιοκρατικών εορτασμών για τους βασιλιάδες της Ισπανίας, καθώς και μέσα στα πλαίσια του επίσημου σφετερισμού των εορτασμών από εκείνους που εγκατέλειψαν τη διαδικασία χειραφέτησης της χώρας, που ξεκίνησε εδώ και 200 χρόνια».

Η εκκλήση ανέφερε επίσης την ανάγκη να ακουστεί ξανά η φωνή της απελευθέρωσης σε κάθε γωνιά της χώρας, που σώπασε για 200 χρόνια, και να ενωθούν οι πληθυσμοί της Καραϊβικής, των Άνδεων και των πεδιάδων. Το Κομμουνιστικό

Κόμμα, που γιόρταζε επιπλέον τα 80 χρόνια από την ίδρυσή του, μιλούσε στην έκκλησή του για τη Δεύτερη Ανεξαρτησία, την πραγματική δηλαδή. Αστυνομία και κυβερνητικός στρατός «συνόδευσαν» ασφυκτικά όλες τις εκδηλώσεις...

Έγκλημα χωρίς τιμωρία

Αυτός είναι ο τίτλος μιας έκδοσης του Εθνικού Κινήματος των Θυμάτων των Κρατικών Εγκλημάτων (MOVICE). Αφορμή ο νόμος 975 του 2005, που ονομάστηκε «Δικαιοσύνη και Ειρήνη». Μια έκδοση που αποκαλύπτει το φοβερό σύμπλεγμα κυβέρνησης, παραστρατιωτικών, εμπόρων ναρκωτικών, επίσημου στρατού στα ατέλειωτα εγκλήματα κατά του λαού της χώρας, που δεν μειώθηκαν καθόλου μετά από το νόμο αυτό. Στην έκδοση συνετέλεσαν πέρα από το προαναφερόμενο κίνημα και το Ίδρυμα Αλληλεγγύης με τους Πολιτικούς Κρατούμενους, και η Συλλογική Εταιρία των Δικηγόρων, οργανώσεις που κάνουν έναν σπουδαίο και επικίνδυνο αγώνα για την αποκάλυψη των εγκλημάτων του κολομβιανού κράτους κατά του λαού του. Η Κολομβία ανήκει στις 10 χώρες του κόσμου, που βρίσκονται υπό την εξέταση της Εισαγγελίας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Η έκδοση, ένας απολογισμός της εφαρμογής του «Νόμου περί της Δικαιοσύνης και της Ειρήνης», αποκαλύπτει το μεγάλο έγκλημα χωρίς τιμωρία των τελευταίων δεκαετιών.

Ένα άλλο κραυγαλέο «πρόβλημα», που γιγαντώνεται στην Κολομβία, είναι αυτό του ξεριζωμένου ή εκτοπισμένου πληθυσμού, των desplazados. Χωρικοί από όλη τη χώρα διώχνονται από παραστρατιωτικούς με τη βία (όχι σπάνια σκοτώνονται) από τα χωράφια τους, τα οποία τα χρειάζονται μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες για εκμετάλλευση. Έτσι, για παράδειγμα, η εταιρία EMGESA S.A., που παράγει και εμπορεύεται ηλεκτρική ενέργεια,

κάνει μελέτες για ένα υδροηλεκτρικό πρόγραμμα, που αφορά τα ύδατα του ποταμού Σουμαπας και αυτό θα προκαλέσει τον εκτοπισμό του πληθυσμού των εκεί χωριών, θα πλήξει αρχαιολογικούς τόπους και το οικοσύστημα και οδηγεί στην ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης των υδάτων. Παρ' όλο το φόβο, ο πληθυσμός προσπα-

θεί να οργανωθεί για να σταματήσει το αίσχος. Παραβρεθήκαμε σε μία τέτοια εκδήλωση, όπου εκπρόσωποι και πολὺς λαός από τα χωριά της περιοχής κατάθετε τις εμπειρίες του και συντόνιζε τη δράση του.

Ξεριζωμός

Μια τριήμερη επίσκεψη στην Καρταχένα, πόλη στην Καραϊβική στο βορρά της χώρας, μας αποκάλυψε τη φρίκη της μοίρας των εκτοπισμένων. Σε μια έκταση λίγο έξω από την πόλη «μένουν» στις πιο απάνθρωπες συνθήκες, μέσα στις λάσπες, τα λιμνάζοντα νερά και τα «σπίτια» από χαρτόνι ή ο,τιδήποτε υλικό υπάρχει. Εικόνες,

που τις βλέπουμε τακτικά στις οθόνες μας, όταν για άλλη μια φορά στον «Τρίτο Κόσμο» λασποπλημμύρες παρασύρουν ολόκληρους τέτοιους συνοικισμούς κάνοντας τους ήδη ξεριζωμένους ακόμα πιο άστεγους. Απόλυτη ένδεια και εξαθλίωση. Πέρασαν από το νου μας τα λόγια του Ναζίμ Χικμέτ: «Αν είναι ο λύκος σου βαθύς χρέος σου μόνος σου να σκωθείς...» Εκεί είναι ακριβώς το πρόβλημα, γιατί στην απόλυτη φτώχεια η στροφή προς το Χριστό είναι παντού παρούσα... Εκκλησιαστικές οργανώσεις εκμεταλλεύονται την ανάγκη του ανθρώπου για παρηγοριά αντί να ξεσκαωθεί σε μια χώρα, μάλιστα, που διαθέτει ένοπλες αντάρτικες δυνάμεις. Και πάλι ήρθαν στο νου μας τα λόγια ενός ποιητή. Αυτή τη φορά του Βάρναλη: «Δεν δίνω λέξεις παρηγορίας, αλλά μαχαίρι σ' ολόβους...»

Η πόλη Καρταχένα ιδρύθηκε το 1533 και αποτελούσε σημαντικό κομμάτι της ισπανικής αμυντικής στρατηγικής. Στις αρχές του 17ου αιώνα η πόλη απόκτησε μαζί με τη Βερακρούς του Μεξικού το μονοπώλιο του δουλεμπορίου της Καραϊβικής. Το πρώτο καράβι με σκλάβους έφτασε το 1564 και πάνω από 1 εκατομμύριο μαύροι σκλάβοι μεταφέρθηκαν εκείνη την εποχή από την Αφρική για να εξασφαλίσουν την ανάπτυξη της ισπανικής αυτοκρατορίας. Η ιστορία αφήνει τα σημάδια της. Η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού της Καρταχένα είναι απόγονοι αυτών των σκλάβων. Ήταν από τις πρώτες πόλεις που διακήρυξαν το 1810 την ανεξαρτησία τους από την Ισπανία.

Στην Καρταχένα, επίσης, ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του ως δημοσιογράφος ο παγκοσμίως γνωστός συγγραφέας Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες.

Όπως και σε προηγούμενες αποστολές, έτσι και σ' αυτό το ταξίδι η εκτίμηση για την ΕΕΔΔΑ και το κύρος της ήταν φανερό. Που σημαίνει ότι η αλληλεγγύη είναι ένα έργο που δεν πρέπει καθόλου να υποτιμηθεί ■

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΣΟΥΔΑΝ

Με την ευκαιρία της προετοιμασίας του δημοψηφίσματος για την ανεξαρτητοποίηση του Αμπιέι το 2011, ο Μπάμπης Αγγουράκης, Ευρωβουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κατέθεσε σχετική επερώτηση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στην οποία, ανάμεσα στα άλλα, ρωτά: «Εξακολουθεί το Συμβούλιο να στηρίζει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο Νότιο Σουδάν και πώς τοποθετείται σχετικά με τις καταγγελίες για τη δράση ευρωπαϊκών πετρελαιοεπιχειρημάτων στη χώρα οι οποίες, με τη διευκόλυνση των ένοπλων δυνάμεων του Σουδάν, εκτόπισαν τμήμα πληθυσμού του Νότιου Σουδάν για να εξασφαλιστεί ο έλεγχος των εκεί κοιτασμάτων;»

Στην απάντηση του Συμβουλίου Εξωτερικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, μπορεί κανείς να θαυμάσει τον αμοραλισμό της πολιτικής του επικυρίαρχου έναντι του κυριαρχούμενου:

Κατ' αρχήν, για να καλύψει τα νώτα του, το Συμβούλιο τονίζει ότι την απόφαση συνέταξε η Προεδρία του και δεν εί-

ναι δεσμευτική ούτε για το Συμβούλιο ούτε για τα μέλη του.

Και συνεχίζει αναφέροντας ότι «η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επανειλημμένα υποστηρίξει το δημοψήφισμα για την αυτοδιάθεση του Νότιου Σουδάν, το Γενάρη του 2011, θεωρώντας το σαν τον ακρογωνιαίο λίθο της συνολικής ειρηνευτικής συμφωνίας του 2005, στην εφαρμογή της οποίας η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει αποφασιστικά.»

Όπως είναι ήδη γνωστό στους αναγνώστες του περιοδικού της ΕΕΔΔΑ, το Γενάρη του 2011 θα διεξαχθεί δημοψήφισμα στο Αμπιέι, μια τεράστια περιοχή ανάμεσα στο βορρά και το νότο της χώρας με τις δύο μεγαλύτερες πετρελαιοπηγές στο έδαφός του. Αυτό, από μόνο του, δείχνει ότι με την ανεξαρτητοποίηση, που τόσο «ενεργά» στηρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το πρώτο αρνητικό αποτέλεσμα θα είναι η διχοτόμηση του Σουδάν. Διχοτόμηση που θα αποτελέσει μια πρώτης τάξης ευκαιρία για να διευκολυνθεί η δράση ντόπιων και ξένων καπιταλιστικών συμφε-

ρόντων, που θα μοιράσουν ανάμεσά τους τον πλούτο της χώρας. Συγχρόνως, θα φορούν το μανδύα του απειλευθερωτή από τα δεσμά του μισητού ισλαμιστή Προέδρου Αλ Μπασίρ, τον οποίο, ασ σημειωθεί, έχουν στηρίξει με κάθε λογής συνεργασίες όλα αυτά τα χρόνια, ενώ την ίδια στιγμή εξέδιδαν ανακοινώσεις καταδίκης του. Το έργο το έχουμε ξαναδεί και το συμπέρασμα που βγαίνει μόνο του και αβίαστα είναι πανάρχαιο και πολυχρησιμοποιημένο: «διαίρει και βασίλευε!»

Στη συνέχεια της απάντησής του, το Συμβούλιο ξεγυμνώνει εντελώς τις προθέσεις του, αναφέροντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο στηρίζει το δημοψήφισμα του Αμπιέι αλλά είναι έτοιμη να στηρίξει και «τα δημοψηφίσματα που θα διεξαχθούν στο Νότιο Σουδάν παρέχοντας σημαντική τεχνική και οικονομική βοήθεια». Δηλαδή, αν με τη διχοτόμηση δεν επιτευχθούν οι πολυπόθητοι στόχοι είτε δημιουργηθούν προβλήματα στη μοιρασιά, υπάρχει η λύση ακόμα και για την πο-

λυδιάσπαση του Σουδάν. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τη Γιουγκοσλαβία;

«Είμαστε αποφασισμένοι να ενεργήσουμε σε στενό συντονισμό με όλες τις ενδιαφερόμενες πλευρές στο Σουδάν, την Αφρικανική Ένωση, τα Ηνωμένα Έθνη, τη Διακυβερνητική Αρχή για την Ανάπτυξη, τις Ηνωμένες Πολιτείες και άλλους εθνικούς, περιφερειακούς και διεθνείς εταίρους. Επίσης, το Συμβούλιο στηρίζει τις εργασίες του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και τη συνέχιση της ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας σε όλη τη χώρα».

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς σ' αυτή την παράγραφο! Οι ΗΠΑ συγκαταλέγονται στις «ενδιαφερόμενες πλευρές». Υπάρχει, άραγε, κάποιος κάτοικος στον πλανήτη γη, που να μην έχει υποστεί στο πετσί του την αμερικανική πολιτική «εκδημοκρατισμού»; Ύστερα λένε ότι στηρίζουν το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Δηλαδή, το ίδιο Δικαστήριο που δίκασε τον Μιλόσεβιτς και τον Σαντάμ Χουσεϊν σαν εθνοπροδότες, αλλά επέτρεψε να πεθάνουν ειρηνικά στο κρεβάτι τους ο Πινοσέτ, ο Φράνκο και άλλοι «ευεργέτες» του ιδίου φυράματος. Τέλος, υπερηφανεύονται ότι συνε-

χίζουν την ανθρωπιστική και αναπτυξιακή βοήθεια. Με άλλα λόγια, το άγαλμα του Μάρσαλ θα ξαναστηθεί σε άλλη χώρα, με άλλο όνομα αλλά με την ίδια πολιτική. Οι σύγχρονοι «ανθρωπιστές» θα σκορπίσουν απλόχερα τη «βοήθειά» τους με αντάλλαγμα το πλούσιο υπέδαφος του Σουδάν είτε το θέλει ο σουδανικός λαός είτε όχι.

Η απάντηση του Συμβουλίου αποκάλυψε και κάτι άλλο: «Για το δημοψήφισμα θα διατεθούν κονδύλια από το μέσο σταθερότητας. Ακόμη, σε ενδεχόμενη πρόσκληση των σουδανικών αρχών, θα ανταποκριθούν θετικά στην αποστολή παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να παρακολουθήσουν τη διαδικασία του δημοψηφίσματος».

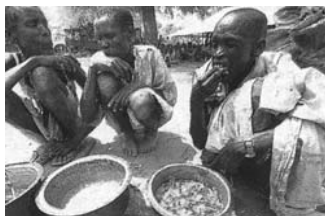
Με απλά λόγια, χρήματα δεν υπάρχουν για να σωθούν από την πείνα οι λαοί της Αφρικής, που έχουν προγραφεί με αφανισμό, αλλά διατίθενται απλόχερα σε «ειρηνικές» παρεμβάσεις και επεμβάσεις κάθε είδους που, αρχικά, μοιάζουν προσωρινές, αλλά στην πορεία αποδείχνονται μόνιμες και καταστροφικές.

Η ουσία, όμως, βρίσκεται και στην τελευταία παράγραφο, που αναφέρει επί λέξη ότι «το Συμβούλιο έχει λάβει υπόψη του τους ισχυρισμούς ότι ορισμένα άτομα

που εργάζονται για μια σουνδική κοινοπραξία εταιριών πετρελαίου, μεταξύ των οποίων η LUNDIN PETROLEUM, ενεπλάκησαν, κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου του Σουδάν, σε παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου, ωστόσο δεν είναι σκόπιμο να εκφραστεί (το Συμβούλιο) για ένα θέμα που αποτελεί αντικείμενο δικαστικής έρευνας».

Δηλαδή κατά τη συνθησυσμένη τακτική τους, θα κατηγορήσουν κάποιους εργαζόμενους των συγκεκριμένων εταιριών, οι οποίοι θα παίξουν το ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου, ενδεχόμενα έναντι παχυλής αμοιβής. Θα τους δικάσουν στα δικά τους δικαστήρια. Θα βρεθούν ένοχοι ή και όχι. Το ζητούμενο, όμως, θα έχει επιτευχθεί. Οι εταιρίες τους θα έχουν βγει αλώβητες να συνεχίσουν την «ευεργετική» τους δράση στο Σουδάν σήμερα, αλλού αύριο. Και με το δίκιο τους θα αναφωνούν «Ζήτω ο ιμπεριαλισμός!»

Αλήμονο στους λαούς που θα μείνουν απaths να παρακολουθούν την καταπάτηση όλων των ελευθεριών και δικαιωμάτων τους και δεν θα ξεσηκωθούν μέχρι να αποτινάξουν τον ιμπεριαλιστικό ζυγό από τις χώρες τους ■

ΣΟΥΔΑΝ

Ελεύθερο & Δημοκρατικό!

Η κατάσταση στο Σουδάν παραμένει, δυστυχώς, ίδια και απαράλλαχτη εδώ και 21 χρόνια, όταν τον Ιούνιο του 1989, το ισλαμικό δικτατορικό καθεστώς του Αλ Μπασίρ κατέλαβε την εξουσία: ειδηλλιακή για το καθεστώς, το οποίο καταβάλλει κάθε φιλότιμη προσπάθεια να παρουσιάσει μια ανύπαρκτη για τη χώρα του εικόνα, έτσι ώστε να κρατηθεί στην εξουσία, τρομακτική

για το σουδανικό λαό, ο οποίος βιώνει τη συνεχιζόμενη και καθημερινή καταπάτηση όλων των δικαιωμάτων του.

Όλα αυτά γίνονται με την κρυφή και φανερά συγκατάθεση των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, που με τη μέθοδο του μαστίγιου και του καρότου επιβάλλουν τη θέλησή τους σε συνεργασία με το καθεστώς του Βορρά, αλλά και με ένα μεγάλο κομμάτι της δύναμης του Νότου, για να εξυ-

πηρετήσουν ο καθένας τα δικά του συμφέροντα. Αυτές ευλόγησαν τις νόθες εκλογές, σε αντίθεση με τη θέληση του λαού και του συνόλου των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Αυτές συμφωνούν με το δημοψήφισμα για την απόσχιση του Νότου, απόσχιση που θα δημιουργήσει, ενδεχόμενα, αρνητικό προηγούμενο μεταφέροντας το πρόβλημα και μεταξύ ανατολικού και δυτικού τμήματος της χώρας ■

Οι προβλέψεις για το μέλλον είναι δυσόισυνες και πολλοί μιλούν για τις μεγάλες δυσκολίες που θα έχει να αντιμετωπίσει ο λαός της χώρας στο άμεσο μέλλον. Για τα προβλήματα που θα υπάρξουν με την απόσχιση του Νότου. Για τις τριβές που θα δημιουργηθούν στα νοτιά, πλέον, σύνορα ανάμεσα σε βορρά και νότο. Με τα βοσκοτόπια, που συνδέονται άμεσα με την ύπαρξη διαφόρων φυλών και τις μεταξύ τους συγκρούσεις, παμπόλαιο πρόβλημα της χώρας. Με την κοινή χρήση των νερών του Νείλου που, σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές, είναι η μελλοντική υπ' αριθμόν ένα αιτία για το ξέσπασμα τοπικών και περιφερειακών πολέμων παγκόσμια. Με το μοίρασμα του τεράστιου δημόσιου και εξωτερικού χρέους καθώς και του προϋπολογισμού ανάμεσα στα δύο μέρη.

Οι προοδευτικές δυνάμεις της χώρας, που στηρίζουν το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση, στηρίζουν και τη δημιουργία ομόσπονδου κράτους του Σουδάν με σχετική αυτονομία ανάμεσα στα κρατίδιά του. Υποστηρίζουν ότι οι διάφορες εθνότητες,

που ζουν σε συνθήκες πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής καθυστέρησης, δεν μπορούν να βρουν λύση στα προβλήματά τους μέσα στα πλαίσια ενός δικτατορικού καθεστώτος ούτε, πολύ περισσότερο, μέσα από δημοψηφίσματα. Δουλεύουν για ένα πλατύ μέτωπο που θα λειτούργησει υπέρ της ενότητας της χώρας και όχι της διχοτόμησης ή πολυδιάσπασής της.

Ξεσκεπάζουν τις ωμές επεμβάσεις των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τις παρεμβάσεις τους υπέρ του Νότου, για την εκμετάλλευση των πλούτοπαραγωγικών πηγών της χώρας τους, για τα τεράστια οικονομικά και άλλα οφέλη που αποκομίζουν οι ιμπεριαλιστές, για τις 40.000 στρατιώτες του ΟΗΕ στο έδαφός τους που, στην ουσία, αποτελεί στρατό κατοχής των ΗΠΑ, για τις αποφάσεις που παίρνονται για το Σουδάν εκτός του Σουδάν από τον ΟΗΕ, το Σύμβουλο των Αραβικών Χωρών κλπ., για τον ύποπτο ρόλο που παίζουν διάφορες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, που έχουν εγκατασταθεί εκεί, με πλήρη διευκόλυνση και κάλυψη από τις χώρες τους, για τα τεράστια

ποσά που δαπανούν για την εξαγορά συνειδήσεων και τη μεταστροφή του σουδανικού λαού προς ανώδυνες λύσεις στα προβλήματά τους.

Οι αγώνες τους παίρνουν μορφή πατριωτικού χαρακτήρα και στρέφονται προς την κοινωνική δικαιοσύνη, κατά των εγκλημάτων που έχουν διαπραχθεί, της εθνοκάθαρσης, των μαζικών δολοφονιών. Απαιτούν όλοι οι ένοχοι να δικαστούν από σουδανικό δικαστήριο χωρίς την εμπλοκή του ιμπεριαλιστικού Διεθνούς Δικαστηρίου, γνωστό για τη μεροληπτική του στάση ακόμα και την υπόθαλψη διεθνών τρομοκρατών.

Τονίζουν ότι, για να επιτευχθούν όλα αυτά, χρειάζεται η διεθνιστική αλληλεγγύη όλων των λαών. Πρωταρχική προϋπόθεση, όμως, για την αλληλεγγύη είναι να μην αφήνεται το σουδανικό πρόβλημα στη λησμονιά. Θα πρέπει να υπάρχει εμπειρισταωμένη και συχνή ενημέρωση και δράση. Γιατί, οι λαοί που υποφέρουν σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης χρειάζονται όσο τίποτα άλλο να ξέρουν ότι δεν τους ξεχνάμε ■

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΠΟΔΗ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Από 13 έως 21 Δεκέμβρη θα πραγματοποιηθεί στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νότιας Αφρικής το 17° Παγκόσμιο Φεστιβάλ Νεολαίας και Φοιτητών που διοργανώνει η Παγκόσμια Ομοσπονδία Δημοκρατικών Νεολαίων με σύνθημα «Να νικήσουμε τον ιμπεριαλισμό, για έναν κόσμο Ειρήνης, Φιλίας και Κοινωνικού Μετασχηματισμού».

Το Φεστιβάλ, που έχει τη στήριξη του Προέδρου της χώρας καθώς και των τριών κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνηση, θα είναι ένα πολιτικό, πολιτιστικό και αθλητικό γεγονός με αντιιμπεριαλιστικά στοιχεία, αφιερωμένο στον Νέλσον Μαντέλα και στον Φιντέλ Κάστρο και θα έχει σαν βασικά θέματα συζήτησης την καπιταλιστική κρίση, τις επεμβάσεις, τους πολέμους, την κατάσταση της νεολαίας και τις ενδοϊμπεριαλιστικές τριβές.

Στο πολιτιστικό μέρος θα πραγματοποιηθούν βραδιές αφιερωμένες στην ποίηση, στα τραγούδια διαμαρτυρίας, έκθεση φωτογραφίας από μαζικούς λαϊκούς αγώνες και διεθνή έκθεση νέων καλλιτεχνών. Για το αθλητικό μέρος θα πραγματοποιηθεί αντιιμπεριαλιστικός μααραθώνιος και κύπελλο ποδοσφαίρου με το σύνθημα «Βάλτε γκολ στον ιμπεριαλισμό».

Η τελετή έναρξης θα γίνει στο Στάδιο Ορλάντο, ενώ η τελετή λήξης θα έχει τη μορφή μαζικής κινητοποίησης με πορεία των συμμετεχόντων. Διεθνής Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την πραγματοποίηση όσων αποφασίστηκαν στην προπαρασκευαστική επιτροπή.

Οι διοργανωτές, που αναμένουν η συμμετοχή να φτάσει τις 30.000

νέων, θεωρούν πολύ θετική εξέλιξη το γεγονός ότι το φεστιβάλ αυτό πραγματοποιείται, για πρώτη φορά, στην Αφρική με τα τεράστια προβλήματα και συγκεκριμένα στη Νότια Αφρική που 17 ολόκληρα χρόνια μετά το τέλος του apartheid αντιμετωπίζει και αυτή μεγάλα προβλήματα, αλλά και σαν σημαντική στήριξη και αλληλεγγύη στους αγώνες των προοδευτικών δυνάμεων της χώρας.

Επίσης, είναι σημαντικό και από μια άλλη άποψη. Ότι το Φεστιβάλ γίνεται σε μια χρονιά που έχει ανακηρυχθεί από τον ΟΗΕ «Χρονιά Νεολαίας».

Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι και το 1985, όταν είχε ξανά πραγματοποιηθεί το Παγκόσμιο Φεστιβάλ Νεολαίας και Φοιτητών στη Μόσχα, με συμμετοχή 35.000 νέων από όλο τον κόσμο, η χρονιά είχε ανακηρυχθεί «Χρονιά Νεολαίας» και το Φεστιβάλ είχε θεωρηθεί το σημαντικότερο γεγονός της.

Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Γενικού Γραμματέα της ΠΟΔΗ, όλα τα μάτια θα είναι στραμμένα στην ελληνική αντιπροσωπεία από την οποία περιμένουν να ενημερωθούν για τους αγώνες των ελλήνων εργαζομένων, για τα συμπεράσματα που έχουν βγει από αυτούς τους αγώνες, για τις μικρές και μεγάλες νίκες στα σκληρά χτυπήματα που δέχονται τα κατακτημένα δικαιώματά μας.

Αποφασίστηκε η ΕΕΔΔΑ να συμμετάσχει με δική της αντιπροσωπεία, με δικό της περίπτερο στο χώρο του Φεστιβάλ, όπου θα εκτίθενται υλικά από την πολύπλευρη δράση της τόσο πριν όσο και μετά το apartheid. Ο κατάλογος συμμετεχόντων έχει ήδη ανοίξει και η ελπίδα είναι η συμμετοχή να είναι αντάξια αυτού του μεγάλου γεγονότος ■

Η ΕΕΔΔΑ στη Συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ειρήνης της ΕΕΔΥΕ

Στις 18 Σεπτέμβρη, στον Ποιχώρο «Μάνος Λοΐζος» της Νίκαιας, φιλοξενήθηκε η συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ειρήνης της ΕΕΔΥΕ, στην οποία συμμετείχαν δεκάδες οργανώσεις, ανάμεσά τους και η ΕΕΔΔΑ.

Η Πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ, Μάρη Λαυρεντιάδου, στην παρέμβασή της τόνισε την κρίσιμότητα της περιόδου, μέσα στην οποία πραγματοποιείται αυτή η συνεδρίαση, τόσο για το λαό μας όσο και για όλους τους λαούς που στενάζουν κάτω από την πίεση τοπικών συγκρούσεων, πολέμων, περιβαλλοντικών

καταστροφών και φτώχειας στον καπιταλισμό και ότι τα ιστορικά όρια αυτού του συστήματος εξαρτώνται από το δυνάμωμα του φιλειρηνικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος και των μαζικών λαϊκών αγώνων.

Ανάμεσα στα άλλα, στην ομιλία της στηλίτευσε τις ελληνικές κυβερνήσεις που συμπλέουν και στηρίζουν, με κάθε τρόπο, την πολιτική των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις αποστολές ελληνικών στρατιωτικών τμημάτων σε όποια γωνιά της γης διακυβεύονται τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ, τα εκατομμύρια ευρώ που ξοδεύονται γι' αυτές τις «ειρηνευτικές» αποστολές στερώντας τον ελληνικό λαό από το δικαίωμά του στη βελτίωση της ζωής του.

Επίσης επισήμανε ότι οι ιμπεριαλιστές, αμαυρώνοντας την ύπαρξη και προσφορά των πρώην σοσιαλιστικών χωρών στη διεθνή ειρήνη, συνεργασία, αλληλεγγύη ανάμεσα στους λαούς, κατάφεραν, από τη δεκαετία του 90 και μετά, να εφαρμόσουν το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ «από τον πόλεμο στη συνεργασία και αντιστροφή» (δηλαδή πρώτα καταστροφή και μετά ανοικοδόμηση), όπως αυτό εφαρμόζεται στο Ιράκ.

Έδωσε το στίγμα της ΕΕΔΔΑ, η οποία με τη συμμετοχή της σε μια σειρά διεθνή δίκτυα και οργανισμούς, έχει την ευκαιρία να παρεμβαίνει και να επηρεάζει, όσο αυτό είναι δυνατό, μια σειρά από προοδευτικές και δημοκρατικές οργανώσεις που βλέ-

πουν με σκεπτικισμό όχι μόνο το NATO αλλά και το σημερινό ΟΗΕ, αλλά δεν τολμούν να πάρουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Χτυπώντας τα ιδεολογήματα του τύπου «νέα αρχιτεκτονική των διεθνών σχέσεων», «εκδημοκρατισμός του ΟΗΕ» κλπ., συμβάλλει στο χτύπημα αυταπατών για το δήθεν εξανθρωπισμό της ιμπεριαλιστικής βαρβαρότητας.

Ζήτησε συγκεκριμένη, ενισχυμένη, κοινή και πηλατιά δράση μέσα στο λαό ώστε:

- ➔ να αποκρουστούν τα ΝΑΤΟϊκά σχέδια στο Ιράν και στη Μέση Ανατολή,
- ➔ να ξεσηκωθούν όλες οι χώρες των Βαλκανίων ενάντια στο σχέδιο του NATO για ένταξή τους σ' αυτό μέχρι το 2014,
- ➔ να σταματήσει η συμμετοχή ελληνικών στρατιωτικών σωμάτων σε αποστολές του NATO και της Ευρωπαϊκής

Ένωσης σε άλλες χώρες,

- ➔ να επιστρέψουν τώρα όλα τα ελληνικά στρατεύματα που βρίσκονται εκτός των συνόρων της χώρας,
- ➔ να εκφραστεί η αλληλεγγύη μας στους λαούς της Βενεζουέλας, του Εκουαδόρ, της Βολιβίας, που κάνουν αγωνιώδη προσπάθεια να απελευθερωθούν από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά και χτυπιούνται ύπουλα από την αντίδραση,
- ➔ να σταθούμε δίπλα στους λαούς της Ονδούρας και της Κολομβίας, που υφίστανται καθημέρα τη βία των ιμπεριαλιστών και των ντόπιων συμμάχων τους,
- ➔ να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στο λαό της Κούβας, που χτίζει το σοσιαλισμό μέσα σε αντίξοες συνθήκες,
- ➔ να δυναμώσουμε την πάλη μας για την

απελευθέρωση των 5 Κουβανών πατριωτών από τις φυλακές των ΗΠΑ, όπου βρίσκονται παράνομα φυλακισμένοι εδώ και 15 χρόνια,

- ➔ να καταδικάσουμε κάθε εμπλοκή της Ελλάδας στο παλαιστινιακό ζήτημα, που έχει στόχο να παίξει η ελληνική κυβέρνηση το δικό της ρόλο στα πλαίσια της εξυπηρέτησης των συμφερόντων, τόσο των δικών της όσο και των αμερικανο-ισραηλινών.

Στο τέλος της ομιλίας της η Μάρη Λαυρεντιάδου έδωσε την υπόσχεση ότι η ΕΕΔΔΑ θα συνεχίσει να αναπτύσσει πρωτοβουλίες αλληλεγγύης με τους λαούς που αγωνίζονται ενάντια στον πόλεμο και τη βαρβαρότητα, γιατί «ασύμμετρες απειλές» δεν είναι οι λαοί και το μαζικό λαϊκό κίνημα αλλά ο ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του όπου γης ■

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΦΩΛΙΑ

Γιοκόντα Μπέλι, Εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή»

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ: Η επανάσταση στην τέχνη

της Άννεκε Ιωανννάτου

Ένα εξαιρετικό παράδειγμα μετουσίωσης σε τέχνη επαναστατικής πρώτης ύλης αποτελεί το μυθιστόρημα «Η γυναίκα φωλιά» της βραβευμένης το 1978 με το βραβείο Casa de las Américas Νικαραγουανής συγγραφέα Γιοκόντα Μπέλι. Το βιβλίο γράφτηκε το 1988, εννέα χρόνια δηλαδή μετά τη νίκη της Επανάστασης των Σαντινίστας του 1979, αλλά διαδραματίζεται στα προεπαναστατικά χρόνια του σκληρού παράνομου

αγώνα. «Τραγουδώ την καινούργια εποχή», θα πει η Μπέλι στο ποίημά της «Αθλητών το αίμα». Κόρη ευκατάστατης οικογένειας, γεννημένη το 1948, η Γιοκόντα Μπέλι θα αφήσει την τάξη της και θα προσχωρήσει στις γραμμές του επαναστατημένου λαού, ένα μοτίβο το οποίο αποτελεί τον καμβά του μυθιστορήματος. Έτσι θα ομολογήσει στο ποίημα «Αθλητών το αίμα»:

>>

Σηκώνομαι
Εγώ,
Γυναίκα σαντινίστα,
Που απαρνήθηκα την τάξη μου,
Γεννημένη μεσ' σε πουπουλένια μαξιλάρια
Και λαμπερές επαύλεις
Έκκληκτη στα 20 μου χρόνια
Από μια πραγματικότητα
Ξένη με τα φορέματά μου από τούλι και
πούλια,
Στραμμένη στην ιδεολογία των δίχως ψωμί
και γη,
Μελαχροινόι στοιβαχτές του πλούτου
Άντρες και γυναίκες δίχως άλλο βιός απ' τη
δύναμή τους
Και τις απότομες κινήσεις τους.

Σηκώνομαι να τραγουδήσω
Πάνω απ' τους σεισμούς
Και τις στριγγιλιάρικες, απειλησμένες φωνές
Κάποιων συγγενών μου,
Που διεκδικούν τα για πάντα χαμένα δικαιώματά τους,
Οργισμένοι μπροστά στους απόκληρους
Που πλημμύρισαν πλατείες, θέατρα, ομίλους, σχολιά,
Και που τώρα ξεχύνονται, φτωχοί ακόμη,
Μα κύριοι της πατρίδας και της μοίρας τους,
Περίφανοι ανάμεσα στους περίφανους.
Ηφάιστεια εκτοξεύοντας το μάγμα του πολέμου
Δέντρα που θεριεύουν στο άρωμα της θύελλας.

Σηκώνομαι
(...)

Το γεγονός ότι στο μεταξύ η Μπέλι γύρισε στις γραμμές της τάξης της δεν αφαιρεί τίποτα από την αξία του βιβλίου, που παρουσιάζουμε εδώ και των ποιημάτων της εκείνης της εποχής και, βεβαίως, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας παρουσίασης.

Ένα επαναστατικό εργαστήρι

Μετά τη νίκη της Επανάστασης τον Ιούλιο του 1979 αναπτύσσεται ένας αληθινός πολιτιστικός οργανισμός στη χώρα, ιδρύονται και τα «εργαστήρια της ποίησης» που λειτουργούσαν σ' όλη τη Νικαράγουα. Η Γιοκόντα Μπέλι γίνεται υπεύθυνη του πολιτιστικού προγράμματος της τηλεόρασης, καθώς και της διεύθυνσης της εφημερίδας «Barricada»

(Οδόφραγμα). Η ποίηση αναβλύζει από μέσα από τη φωτιά της επαναστατικής θύελλας. Έτσι, ο ποιητής Χοσέ Κορονέλ Ουτρέτσο στο ποίημά του «Δε θα επιστρέψει το παρελθόν» θα γράψει: «Κι η επανάσταση θα προσδιορίσει τι είναι νικαρουανό, όπως ο λαός θα προσδιορίσει τι είναι επανάσταση».

Το παρελθόν, όμως, επέστρεψε στη Νικαράγουα. Το 1990 ο Ντανιέλ Ορτέγκα, που είχε προσχωρήσει πια στη Σοσιαλιστική Διεθνή, το μεγάλο διαφθορείο επαναστατικών κινήσεων με μια πολύχρονη πείρα στον ευνουχισμό επαναστατικών ιδεών, χάνει τις εκλογές για να τις ξανακερδίσει το 2006 με ένα σοβαρά αδυνατισμένο, όμως, Σαντινιστικό Μέτωπο. Η ιστορία είναι μια σοφή δασκάλα και όποιος δεν την ακούει είναι καταδικασμένος να ξαναζήσει το παρελθόν... Η Νικαράγουα, βέβαια, δεν είναι το μόνο παράδειγμα αυτής της αλήθειας.

Η διαπλοκή έρωτας-επανάσταση, αλλιά και η χειραφέτηση της γυναίκας είναι έντονα παρούσες στο έργο της Μπέλι. Μέσα στο πρώτο της αυτό μυθιστόρημα ακούγεται επίσης ο μακρινός απόηχος ενός άλλου τμήματος του πληθυσμού της Νικαράγουας, των αυτόχθονων κατοίκων της, των Ινδιάνων, και μάλιστα οι μύθοι τους, που παρεμβάλλονται στη ροή της αφήγησης σαν ποίημα, σαν όσση μαγείας, αλλιά και ταυτόχρονα σαν σύμβολο της πάλης του ιθαγενούς πληθυσμού ενάντια στον Ισπανό κατακτητή και σαν αναστεναγμός πόνου και νοσταλγίας για την ιστορικά νομοτελειακή ήττα απέναντι στους Ισπανούς αποικιοκράτες.

Η τομή στη νικαρουανή κοινωνία πριν και μετά την Επανάσταση των Σαντινίστας βάζει την ανεξίτηλη σφραγίδα της σ' όλη την πλοκή του βιβλίου, στο οποίο αποτυπώνεται η πορεία της επαναστατικής συνειδητοποίησης μιας κοπέλας από εύπορη οικογένεια, που επιλέγει να προσχωρήσει στον αγώνα των επαναστατημένων «κολλασμένων» και στο τέλος σκοτώνεται σε μια συμπλοκή. Πρόκειται για μια πορεία όχι απλώς εσωτερική, αλλιά που εξωτερικεύεται στη δράση της και την οδηγεί τελικά στο θάνατο. Στο θάνατο; Όχι ακριβώς. Ο θάνατος είναι ένα μεγάλο ψέμα, γιατί η ζωή συνεχίζεται. Αυτό μας το διδάσκει η αληθινή γυναίκα, η γυναίκα φωλιά, η πα-

νάρχαια, η αυτόχθονη, που κάποτε σκοτώθηκε από τους Ισπανούς και που μία με τη φύση πια, μέσα στο γόνιμο χώμα υποδέχεται τη «νεκρή» λαβίνια, την πρωταγωνίστρια:

«Έκλεισα τον κύκλο: τη μοίρα του σπόρου που βλασταίνει, όπως το θέλησαν οι πρόγονοί μου.

Η Λαβίνια τώρα είναι χώμα και χούμο. Το πνεύμα της χορεύει στον άνεμο κάθε γιόμα. Το κορμί της λήπασμα σε καρπερούς κάμπους (...)

Βλέπω μεγάλη πλήθη να προχωρούν στους δρόμους που ανοίγανε ο Γιαρίνσε και οι πολεμιστές του σήμερα, του τότε.

Κανείς δεν θα 'χει στην κατοχή του αυτό το κορμί με τις λήμνες και τα ηφαίστεια,

Αυτό το συνονθύλευμα φυλών, Αυτή τη γεμάτη δόρατα ιστορία, Αυτό το λαό που λητρεύει το καλαμπόκι, Τη φιέστα στο φεγγαρόφωτο, Λαό του τραγουδιού και των πολύχρωμων ρούχων.

Κι ούτε πεθάνανε εκείνη κι εγώ χωρίς σκοπό και κληρονομιά.

Ξαναγυρίσαμε στη γη απ' όπου θα ξαναγεννηθούμε.

Θα γεμίσουμε με σαρκώδεις καρπούς καινούργιους καιρούς.

[...]

Γρήγορα θα δούμε την ημέρα με την ευτυχία στο αποκορύφωμά της, τα καράβια των κατακτητών ν' απομακρύνονται για πάντα.

Δικά μας θα 'ναι το χρυσάφι και το κακάο και το μάγκο

Το άρωμα του σκουανχόσε.

Ποτέ δεν πεθαίνει αυτός που αγαπάει.»

Όλα «θα γεννηθούν ξανά», λόγια, που αποκτούν μια συμβολική σημασία μετά την (προσωρινή) ήττα των Σαντινίστας. Η αρχέγονη Ινδιάνα, που πάλεψε μέχρι θανάτου τον Ισπανό κατακτητή και η σύγχρονη επαναστάτρια των Σαντινίστας ξαναγεννιούνται στην επαναστατική κίνηση, που συμπλέκεται στο μυθιστόρημα με τη διαλεκτική κίνηση της ύλης στην αιώνια αναγέννησή της. Το παρελθόν γεννάει το παρόν και το μέλλον, το παρόν και το μέλλον δεν μπορούν να υπάρχουν χωρίς το παρελθόν ■

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Οι μικροί Παλαιστίνιοι έχουν δικαίωμα στη ζωή

Είναι τα παιδιά της Κατεχόμενης Παλαιστίνης. Της Ιερουσαλήμ, της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη και της Γάζας. Τα παιδιά που κάτω από την ισραηλινή κατοχή έχουν στερηθεί και τα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα: Τους έχουν αρπάξει τη γη, τους έχουν ανατινάξει τα σπίτια, τους έχουν βασανίσει τους γονείς.

Τα περισσότερα ζουν σε στρατόπεδα προσφύγων, κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

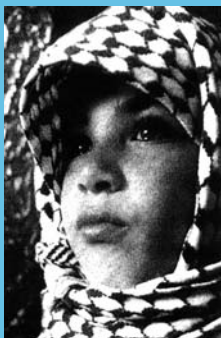
Στα χωριά τους ξεριζώνουν τα δέντρα, τους καταστρέφουν τη σοδειά, τους στερούν ακόμα και το νερό. Δεν μπορούν να πάνε κανονικά στο σχολείο όπως τα άλλα παιδιά. Δεν μπορούν να παίξουν εγγύιαστα.

Είναι τα παιδιά που και τα ίδια βασανίζονται, φυλακίζονται και ταπεινώνονται.

Είναι τα παιδιά που αντιστέκονται. Που αντιμετωπίζουν με πέτρες έναν ολόκληρο στρατό και που φωνάζουν σε όλο τον κόσμο ότι ο Παλαιστινιακός Λαός θέλει να ζήσει ελεύθερος στην πατρίδα του.

Είναι τα παιδιά που πληρώνουν ακριβά το τίμημα της ελευθερίας. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτών των παιδιών;

Τί μπορείτε να κάνετε για να τους δώσετε λίγη χαρά και ελπίδα;

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΕΝΤΥΠΟ «ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ»

Ο υπογεγραμμένος:

Διεύθυνση:

Αρ. τηλεφώνου:

Επάγγελμα ή φορέας:

Δέχομαι να καταβάλλω κάθε μήνα και για δύο χρόνια στην ΕΕΔΔΑ το ποσό των 50 ή 25 Ευρώ, που θα στέλνονται μέσω της Επιτροπής (Αριθ. Λογ/σμού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας 116/296031 - 16) στο μικρό Παλαιστίνιο, του οποίου τα στοιχεία έχω στα χέρια μου.

Η εισφορά αυτή θα είναι

μηνιαία ☒ ή τριμηνιαία ☐

Ημερομηνία

Υπογραφή

.....

.....

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
«ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ» ΤΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Η ΕΕΔΔΑ σας ζητάει να προσφέρετε για δύο χρόνια σε ένα παιδί από την Παλαιστίνη μία συμβολική οικονομική βοήθεια κάθε μήνα και πολλή αγάπη και στοργή.

Το ποσό των 50 ευρώ το μήνα, αρκεί για να καλύψει τις πιο βασικές ανάγκες αυτών των παιδιών: το φαγητό, τα ρούχα, την ιατρική περίθαλψη.

Δεν είναι όμως το κυριότερο η υλική σημασία, είναι η συναισθηματική στήριξη ενός παιδιού που αντιμετωπίζει καθημερινά την πείνα, την εξαθλίωση και τις τραυματικές εμπειρίες της κατοχής.

Μικρά δωράκια, όπως παιχνίδια ή σχολικά είδη, και γράμματα, με τα οποία θα εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας —η Επιτροπή αναλαμβάνει τη μετάφραση— είναι αρκετά για να δώσουν στο μικρό Παλαιστίνιο τη ζεστασιά και την ελπίδα που χρειάζεται.

Για την υλοποίηση του προγράμματος αυτού η Επιτροπή απευθύνεται σε άτομα, οικογένειες, σχολεία, σωματεία, δημοτικά και κοινωνικά συμβούλια, επιστημονικούς και άλλους φορείς.

Σε όσους από εσάς δεχθείτε να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα αυτό θα δοθεί ένας φάκελος με πληροφορίες για το παιδί που θα «υιοθετήσετε» και την οικογένειά του.

Κυκλοφόρησε το ημερολόγιο της ΕΕΔΔΑ για το 2011

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

ΜΑΡΤΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ΑΠΡΙΛΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ΜΑΪΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ΙΟΥΝΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ΙΟΥΛΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

